

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Autor: Karel Kaiser

Současná probíhající ekonomická recese, krize legitimacy liberálně-demokratických systémů, letargie a obecné znechucení politikou, která často představuje kolbiště nejrůznějších (se samotnou politikou málo souvisejících) frází a zájmů, od moralistického žvanění po uzavírání oligarchických systémů může dost dobře způsobit, že volby do Evropského parlamentu budou skutečným vítězstvím (byť nemusí a jistě nepředěženou standardní liberální a socialistické strany) pro národovecké a obecně „krajně-pravicové“ strany. Hašteření evropských neoliberalů se socialistickými silami, které vycítily možnost, pod tlakem krize pevněji chytit otěže může vyústit ve scénář dva se perou, třetí se směje.

Atmosféra symptomatického honu na kacíře se ukazuje ve Velké Británii, kde nemají například labouristické elity před volbami (a v době nechutné kauzy proplácení osobních výdajů v britském parlamentu) nic lepšího na práci, než varovat před možností, že Britská národní strana získá v evropském zastupitelském sboru křesla. Bývalý ministr a člen „Antinacistické ligy“ **Petr Hain dokonce varuje**, že by BNP mohla získat až 2 miliony liber.

To je tedy to, co tu vadí? Možnost, že strana, která legitimně získá určitý mandát a z něho vyplývající zákonné výhody, bude smět využít tyto výhody, které náleží jen „politicky vhodným“?

Ačkoli si můžeme o BNP myslet cokoli (a autor článku obecně k fanouškům národnických populistických stran, jejichž cílem není špatně fungující Evropu reformovat, ale destruovat nepatří), chování „demokratů“, kteří své svobodomyšlné uvažování projevují právě v těchto chvílích, kdy hystericky kvičí a chtějí zakazovat staví člověka a priori na stranu evropských národovců. Tak jako nemusíte milovat Jiřího Paroubka a přitom nebudete chválit chásku mladých modrých ptáků, plýtvající kvalitními potravinami, neznamená to, že pokud jste přesvědčeni o správnosti evropského integračního procesu, nebudete přát národoveckým silám úspěch. Protože ti, kteří se jejich úspěchů bojí a mobilizují, jsou daleko horší. A především díky jejich selhání lidé přestávají liberální demokracii věřit.

Britská národní strana není sama, větší úspěch **průzkumy dokonce přisuzují straně UKIP**, která by teoreticky mohla předstihnout i vládnoucí labouristy. Taková podívaná, hysterie a pozdvižení pokrytců z toho, že démonická síla musí být systémem vyplacena, možná stojí za menší špatnost. Nejen ve Velké Británii.